

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-04746/2015-ERU

V Ostravě dne 28. května 2015

Č. j. 04746-3/2015-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-04746/2015-ERU s účastníkem řízení, právnickou osobou – **Energo Hustopeče s.r.o.**, se sídlem Dukelské náměstí 10, 693 01 Hustopeče, IČ: 255 09 144 – ve věci podezření ze spáchání 4 správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona rozhodl

t a k t o :

I. Účastník řízení – společnost Energo Hustopeče s.r.o., se sídlem Dukelské náměstí 10, 693 01 Hustopeče, IČ: 255 09 144 (dále jen „účastník řízení“) – se tím, že v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona:

- jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101369 rozšířil počet provozoven o provozovny:
 - „Plynová kotelna“, nacházející se na adrese Gen. Peřiny 1296/12, 693 01 Hustopeče (evid. č. 5),
 - „Plynová kotelna“, nacházející se na adrese Gen. Peřiny 1292/4, 693 01 Hustopeče (evid. č. 6),a nejdříve dne 1. ledna 2013 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti v těchto provozovnách, ač rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07416-27/2014-ERU, nabylo právní moci dne 8. října 2014,
- jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320101591 změnil rozsah vymezených území o vymezená území:
 - „Gen. Peřiny, A5, Hustopeče“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče, pozemky parc. č. 4542/289, 290-2 (evid. č. 5),
 - „Gen. Peřiny, A1, Hustopeče“, k. ú. Hustopeče u Brna, obec Hustopeče, pozemky parc. č. 4542/285-8 (evid. č. 6),a nejdříve dne 1. ledna 2013 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti na tomto vymezeném území, ač rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07359-19/2014-ERU, nabylo právní moci dne 8. října 2014,

dopustil spáchání 4 správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

II. Dle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) výše uvedeného zákona účastníkovi řízení **ukládá úhrnná pokuta ve výši 30 000 Kč** (slovy: třicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 17115.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 17115.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 10. července 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, dvě kontroly ve věci dodržování ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona.

V průběhu kontrol shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 12. září 2014 Protokol o kontrole č. K025414, č. j. 06442-12/2014-ERU, a Protokol o kontrole č. K025514, č. j. 06444-12/2014-ERU. Účastník řízení uplatnil vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech námitky, kdy v obou případech byly tyto námitky shledány jako bezdůvodné a bezpředmětné.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolních spisech sp. zn. 06442/2014-ERU a sp. zn. 06444/2014-ERU, které byly převzaty do správního spisu dne 27. května 2015, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 04746-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto správní orgán přistoupil v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká na území města Hustopeče v oblasti výroby a rozvodu tepelné energie na základě udělených licencí č. 310101369 s předmětem podnikání výroba tepelné energie a č. 320101591 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie, obě s datem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni 1. ledna 2002. V oblasti výroby tepelné energie účastník řízení podniká rovněž na základě ohlašovací živnosti volné v případech, kdy se licence na výrobu tepelné energie podle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona nevyžaduje.

V době kontroly byly v licenci na výrobu tepelné energie evidovány 4 provozovny:

- bloková plynová kotelna (evid. č. 1, Svatopluka Čecha 10/967, Hustopeče),
- bloková plynová kotelna (evid. č. 2, Masarykovo náměstí 8, Hustopeče),
- bloková plynová kotelna (evid. č. 3, Větrná 3/1015, Hustopeče),
- bloková plynová kotelna (evid. č. 4, Větrná 2/1014, Hustopeče).

V době kontroly byla v licenci na rozvod tepelné energie evidována 4 vymezená území:

- Svatopluka Čecha (evid. č. 1, Svatopluka Čecha 10/967, Hustopeče) s přenosovou kapacitou 1,920 MWt a délkou teplovodního rozvodu 0,400 km,
- Masarykovo náměstí (evid. 2, Masarykovo náměstí 8, Hustopeče) s přenosovou kapacitou 1,920 MWt a délkou teplovodního rozvodu 0,200 km,
- Větrná (evid. č. 3, Větrná 3/1015, Hustopeče) s přenosovou kapacitou 0,160 MWt a délkou teplovodního rozvodu 0,100 km,
- Větrná (evid. č. 4, Větrná 2/1014, Hustopeče) s přenosovou kapacitou 0,160 MWt a délkou teplovodního rozvodu 0,100 km.

A) Provozovna Gen. Peřiny 1295/12

Účastník řízení předložil při šetření předcházejícímu kontrole, sp. zn. 03765/2014-ERU, smlouvu o dodávce tepelné energie pro bytové domy Gen. Peřiny 1296/12, 1297/10, 1298/16 a 1299/14, Hustopeče, uzavřenou se společností Němec Jiří stavitel s.r.o., která byla dodavatelem stavby uvedených bytových domů. Co se týká současných odběratelů tepelné energie, měl účastník řízení v době kontroly uzavřenou smlouvu se Společenstvím vlastníků jednotek pro dům čp. 1296 čp. 1297, IČ: 292 00 679, a měl rovněž podepsané cenové ujednání pro rok 2010, cenové ujednání pro rok 2013 podepsané nebylo a cenové ujednání pro rok 2014 nebylo předloženo. S odběratelem Společenství vlastníků jednotek pro dům čp.1298a čp. 1299, IČ: 283 51 541, již účastník řízení smlouvu o dodávce tepelné energie uzavřenou neměl. Účastník řízení předložil pouze nepodepsaný návrh smlouvy s uvedeným odběratelem, včetně nepodepsaných cenových ujednání pro rok 2010 a 2013.

Budova a technologie kotelny na adrese Gen. Peřiny 1296/12, Hustopeče, včetně navazujících venkovních rozvodů tepelné energie z uvedené provozovny, sloužící pro výrobu a rozvod tepelné energie, jsou ve vlastnictví účastníka řízení.

Účastník řízení dodává tepelnou energii z provozovny na adrese Gen. Peřiny 1296/12, Hustopeče, do dvou samostatně stojících objektů. Objektem je v obou případech bytový dům o dvou vchodech, jak vyplývá z kopie katastrální mapy. Tepelná energie je tedy dodávána z blokové plynové kotelny umístěné v bytovém domě Gen. Peřiny 1296/12, Hustopeče, vnitřními rozvody do bytových předávacích stanic umístěných v bytech v bytovém domě Gen. Peřiny 1296/12 – blok A5 (p. č. 4542/290) a Gen. Peřiny 1297/10 – blok B6 (p. č. 4542/289). Z uvedené kotelny je dále tepelná energie dodávána venkovním rozvodem do bytového domu Gen. Peřiny 1298/16 – blok C7 (p. č. 4542/292) a Gen. Peřiny 1299/14 – blok D8 (p. č. 4542/291), kde jsou rovněž osazeny bytové předávací stanice.

Účastník řízení v dokumentu „Odečty patních měřičů tepla za rok 2013, vytápěno z plynové kotelny A5-1296/12“ ze dne 6. ledna 2014 označuje za odběrná místa jednotlivé vchody bytových domů A5-1296/12, B6-1297/10, C7-1298/16 a D8-1299/14, přičemž každé odběrné místo je osazeno patním měřicím zařízením.

Odběratelem pro odběrná místa Gen. Peřiny A5-1296/12 a B6-1297/10 v Hustopečích je Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 1296 čp. 1297 a pro odběrná místa Gen. Peřiny C7-1298/16 a D8-1299/14 v Hustopečích je odběratelem Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 1298 a čp. 1299.

Z vyúčtování dodávek tepelné energie pak vyplývá, že u účastníka řízení probíhají obchodní úkony, jež jsou spojené se vzájemným finančním vyrovnáním za uskutečněnou dodávku tepelné energie. Měření dodávek tepelné energie měřicími zařízeními pro stanovení úhrady za dodávku tepelné energie je pak uskutečňováno pro odběrné místo Gen. Peřiny 1296/12 na výstupu z kotelny a pro odběrná místa Gen. Peřiny 1297/10, Gen. Peřiny 1298/16 a Gen. Peřiny 1299/14 na patě objektu.

Z kalkulace ceny tepelné energie bylo zjištěno, že celkové náklady za dodávky tepelné energie za rok 2013 činily v cenové lokalitě „Gen. Peřiny A5, 1296/12“ 702 242,19 Kč.

Účastník řízení provádí jednou ročně vyúčtování dodávek tepelné energie jednotlivým odběratelům, ze kterých bylo zjištěno, že náklady pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 1296 čp. 1297 činily 342 376,39 Kč (bez DPH) za množství tepelné energie 297,62 GJ a pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům čp. 1298 a čp. 1299 činily celkové náklady 359 866 Kč (bez DPH) za množství tepelné energie 312,823 GJ.

Dne 17. července 2014 byly na Úřad doručeny 2 žádosti účastníka řízení:

1. Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby č. 310101369 s předmětem podnikání výroba tepelné energie s následujícími údaji:
 - pořadové číslo: 5,
 - název provozovny: Plynová kotelna,
 - adresa provozovny: Gen. Peřiny 1296/12, Hustopeče 693 01, okres Břeclav,
 - parcelní číslo: 4542/290,
 - typ provozovny: bloková kotelna,
 - počet zdrojů v provozovně: 3,
 - celkový instalovaný tepelný výkon provozovny: 0,198 MWt,
 - palivo: zemní plyn.
2. Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby č. 320101591 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie s následujícími údaji:
 - pořadové číslo: 5,
 - název vymezeného území: Gen. Peřiny, Hustopeče,
 - adresa vymezeného území: Gen. Peřiny 1296/12, Hustopeče 693 01, okres Břeclav,
 - parcelní číslo vymezeného území: 4542/242,
 - délka teplovodních rozvodů: 0,020 km,
 - přenosová kapacita: 0,19 MWt,
 - počet předávacích stanic: 2.

Dne 17. září 2014 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07416-27/2014-ERU, kterým změnil rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101369 ve smyslu výše uvedeného. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. října 2014.

Dne 17. září 2014 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07359-19/2014-ERU, kterým změnil rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie č. 320101591 ve smyslu výše uvedeného. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. října 2014.

B) Provozovna Gen. Peřiny 1292/4

Účastník řízení předložil při šetření předcházejícímu kontrole, sp. zn. 03765/2014-ERU, smlouvu o dodávce tepelné energie pro bytové domy Gen. Peřiny 1292/4, 1293/2, 1294/8 a 1295/6, Hustopeče, uzavřenou se společností Němec Jiří stavitel s.r.o., která byla dodavatelem stavby uvedených bytových domů. Se současnými odběrateli tepelné energie, kterými jsou Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1292 a č.p. 1293, IČ: 291 81 666, a Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1294 a č.p. 1295, IČ: 283 58 244, účastník řízení v době kontroly smlouvu o dodávce tepelné energie uzavřenou neměl. Účastník řízení předložil pouze nepodepsané návrhy smluv s uvedenými odběrateli.

Budova a technologie kotelny na adrese Gen. Peřiny 1292/4, Hustopeče, včetně navazujících venkovních rozvodů tepelné energie z uvedené provozovny, sloužící pro výrobu a rozvod tepelné energie, jsou ve vlastnictví účastníka řízení.

Účastník řízení dodává tepelnou energii z provozovny na adrese Gen. Peřiny 1292/4, Hustopeče, do dvou samostatně stojících objektů. Objekt je v obou případech bytový dům o dvou vchodech, jak vyplývá z kopie katastrální mapy. Tepelná energie je tedy dodávána z blokové plynové kotelny umístěné v bytovém domě Gen. Peřiny 1292/4, Hustopeče, vnitřními rozvody do bytových předávacích stanic umístěných v bytech v bytovém domě Gen. Peřiny 1292/4 – blok A1 (p. č. 4542/285) a Gen. Peřiny 1293/2 – blok B2 (p. č. 4542/286). Z uvedené kotelny je dále tepelná energie dodávána venkovním rozvodem do bytového domu Gen. Peřiny 1294/8 – blok C3 (p. č. 4542/287) a Gen. Peřiny 1295/6 – blok D4 (p. č. 4542/288), kde jsou rovněž osazeny bytové předávací stanice.

Účastník řízení v dokumentu „Odečty patních měřičů tepla za rok 2013, vytápěno z plynové kotelny A1-1292/4“ ze dne 6. ledna 2014 označuje za odběrná místa jednotlivé vchody bytových domů A1-1292/4, B2-1293/2, C3-1294/8 a D4-1295/6, přičemž každé odběrné místo je osazeno patním měřicím zařízením.

Odběratelem pro odběrná místa Gen. Peřiny A1-1292/4 a B2-1293/2 v Hustopečích je Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1292 a č.p. 1293 a pro odběrná místa Gen. Peřiny C3-1294/8 a D4-1295/6 v Hustopečích je odběratelem Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1294 a č.p. 1295.

Z vyúčtování dodávek tepelné energie pak vyplývá, že u účastníka řízení probíhají obchodní úkony, jež jsou spojené se vzájemným finančním vyrovnáním za uskutečnou dodávku tepelné energie. Měření dodávek tepelné energie měřicími zařízeními pro stanovení úhrady za dodávku tepelné energie je pak uskutečňováno pro odběrné místo Gen. Peřiny 1292/4 na výstupu z kotelny a pro odběrná místa Gen. Peřiny 1293/2, Gen. Peřiny 1294/8 a Gen. Peřiny 1295/6 na patě objektu.

Z kalkulace ceny tepelné energie bylo zjištěno, že celkové náklady za dodávky tepelné energie za rok 2013 činily v cenové lokalitě „Gen. Peřiny A1, 1292/4“ 725 211,92 Kč.

Účastník řízení provádí jednou ročně vyúčtování dodávek tepelné energie jednotlivým odběratelům, ze kterých bylo zjištěno, že náklady pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1292 a č.p. 1293 činily 385 664,92 Kč (bez DPH) za množství tepelné energie 338,999 GJ a pro odběratele Společenství vlastníků jednotek pro dům č.p. 1294 a č.p. 1295 činily celkové náklady 339 546,54 Kč (bez DPH) za množství tepelné energie 298,461 GJ.

Dne 17. července 2014 byly na Úřad doručeny 2 žádosti účastníka řízení:

1. Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby č. 310101369 s předmětem podnikání výroba tepelné energie s následujícími údaji:
 - pořadové číslo: 6,
 - název provozovny: Plynová kotelna,
 - adresa provozovny: Gen. Peřiny 1292/4, Hustopeče 693 01, okres Břeclav,
 - parcelní číslo: 4542/285,
 - typ provozovny: bloková kotelna,
 - počet zdrojů v provozovně: 3,
 - celkový instalovaný tepelný výkon provozovny: 0,198 MWt,
 - palivo: zemní plyn.

2. Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby č. 320101591 s předmětem podnikání rozvod tepelné energie s následujícími údaji:
 - pořadové číslo: 6,
 - název vymezeného území: Gen. Peřiny, Hustopeče,
 - adresa vymezeného území: Gen. Peřiny 122/14, Hustopeče 693 01, okres Břeclav,
 - parcelní číslo vymezeného území: 4542/242,
 - délka teplovodních rozvodů: 0,020 km,
 - přenosová kapacita: 0,19 MWt,
 - počet předávacích stanic: 2.

Dne 17. září 2014 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07416-27/2014-ERU, kterým změnil rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101369 ve smyslu výše uvedeného. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. října 2014.

Dne 17. září 2014 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07359-19/2014-ERU, kterým změnil rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie č. 320101591 ve smyslu výše uvedeného. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. října 2014.

III. Právní hodnocení

Přestože předmětem kontrol provedených kontrolním orgánem bylo dodržování ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, vyhodnotil správní orgán kontrolním orgánem zjištěná jednání účastníka řízení odlišně, a to jako porušení ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona s ohledem na dosavadní rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Správní řízení vedené v této věci pod sp. zn. KO-4746/2015-ERU bylo tedy zahájeno pro možné spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona právě v návaznosti na porušení ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona,

nikoli ustanovení § 3 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán k tomuto poznamenává, že porušení ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona se totiž může dopustit toliko subjekt, právnická nebo podnikající fyzická osoba, který není vůbec držitelem licence. Vzhledem k tomu, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu i rozvod tepelné energie, lze v návaznosti na jakékoli změny týkající se licencované činnosti uvažovat právě o aplikaci ustanovení § 9 energetického zákona týkajícího se změn rozhodnutí o udělení licence, nikoli ustanovení § 3 téhož zákona. V případě rozšíření počtu provozoven, resp. změny rozsahu vymezeného území, totiž subjekt – držitel licence - nežadá Úřad o vydání nové licence, ale pouze o změnu rozhodnutí o udělení licence. Rozšíření počtu provozoven (změna rozsahu vymezeného území) v rámci licencované činnosti je navíc zvláštní skutkovou podstatou upravenou právě v ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona. Této tezi odpovídá i samotné rozčlenění správních deliktů v návaznosti na to, zda je subjekt držitelem licence či nikoli, přičemž nutno konstatovat, že porušení ustanovení § 3 odst. 3 je uvedeno pouze ve výčtu správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob dle ustanovení § 91a energetického zákona, nikoli již ve výčtu správních deliktů držitelů licence uvedených v ustanovení § 91 téhož zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán tedy zabýval správními delikty ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 9 odst. 5 téhož zákona.

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že zahájí výkon licencované činnosti v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 téhož zákona. Z daného ustanovení vyplývá, že držitel licence v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území je oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území až dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Aby se správní orgán mohl zabývat tím, zda skutečně došlo ze strany účastníka řízení k rozšíření počtu provozoven, musel nejprve nutně vyhodnotit, zda je činnost účastníka řízení v kontrolované provozovně licencovanou činností, resp. zda se na jeho činnost v této provozovně nevztahuje některá z výjimek dle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona, kdy se licence podle tohoto zákona nevyžaduje.

Ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dobývání konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým

nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

Správní orgán se v rámci právního hodnocení správního deliktu nejprve zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání, případně znaky podnikání v energetických odvětvích.

Dle ustanovení § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), je za podnikatele považován ten, kdo samostatně vykonává na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku. Obecně lze tedy podnikání definovat jako soustavnou a samostatnou činnost určitého subjektu za účelem dosažení zisku.

Ustanovení § 421 odst. 1 občanského zákoníku stanovuje, že podnikatelem je osoba zapsaná v obchodním rejstříku. V ustanovení § 421 odst. 2 téhož zákona je pak stanovena vyvratitelná domněnka, že podnikatelem je osoba, která má k podnikání živnostenské nebo jiné oprávnění podle jiného zákona.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném u Krajského soudu v Brně, v oddíle C, vložka 27988. Účastník řízení je od 1. ledna 2002 držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101369 a rozvod tepelné energie č. 320101591. V oblasti výroby tepelné energie podniká rovněž na základě ohlašovací živnosti volné v případech, kdy se licence na výrobu tepelné energie podle ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona nevyžaduje. Již z těchto skutečností lze dojít k závěru, že účastník řízení je podnikatelem.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání, resp. podnikatele. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní odpovědnost výrobu a rozvod tepelné energie do celkem 8 objektů, kdy jednotlivým odběratelům (celkem 4) dodávku tepelné energie vyúčtoval.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení dodával tepelnou energii do daných objektů nepřetržitě minimálně již od kontrolovaného roku 2013, což vyplývá z vyúčtování dodávek tepelné energie za rok 2013, které jsou součástí spisu, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ustanovení § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení

spočívající ve výrobě a rozvodu tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení.

Energetický zákon stanovuje tři výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence. Správní orgán se proto musel zabývat otázkou, zda jednání účastníka řízení lze podřadit pod některou z výjimek stanovených energetickým zákonem, resp. zda účastník řízení mohl podnikat v energetických odvětvích, aniž by byl držitelem licence udělené Úřadem.

První výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věta druhá obchod, výroba, distribuce a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii.

Druhá výjimka, kdy není licence pro podnikání v energetických odvětvích vyžadována, je stanovena pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení vyrábí a dodává tepelnou energii ze 2 zdrojů 4 odběratelům do 8 odběrných míst. Tuto výjimku tedy na jednání účastníka řízení není rovněž možné použít.

Třetí výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ustanovení § 3 odst. 3 věty třetí energetického zákona činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. Správní orgán prokázal, že ani tuto výjimku nelze na uvedený případ aplikovat, neboť účastník řízení zde nevystupuje v postavení zákazníka ani odběratele, ale v postavení dodavatele tepelné energie. Rovněž náklady na nákup tepelné energie pouze nerozúčtuje, neboť tepelnou energii nenakupuje, což souvisí s předchozí větou, ale cenu tepelné energie kalkuluje a účtuje. V neposlední řadě bylo prokázáno, že činnost účastníka řízení nesla znaky podnikání ve smyslu energetického zákona a obecné právní teorie.

Správní orgán se tak zabýval ve smyslu ustanovení § 9 odst. 5 energetického zákona tím, zda účastník řízení zahájil výkon licencované činnosti ve svých provozovnách evid. č. 5 a evid. č. 6 uvedených na licenci č. 310101369 a v rámci vymezených území evid. č. 5 a evid. č. 6 uvedených na licenci č. 320101591 až dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení dotčených licencí.

Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07416-27/2014-ERU, kterým bylo změněno rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101369, ve smyslu rozšíření počtu provozoven o výše uvedené, nabylo právní moci až dne 8. října 2014.

Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07359-19/2014-ERU, kterým bylo změněno rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie č. 320101591, ve smyslu rozšíření rozsahu vymezeného území o výše uvedená, nabylo právní moci až dne 8. října 2014.

Jak již bylo správním orgánem uvedeno výše v rámci posouzení, zda účastník řízení podnikal v energetických odvětvích v rámci České republiky, je nesporné, že účastník řízení nejméně od roku 2013 zahájil výkon licencované činnosti v dotčených provozovnách, ze kterých distribuoval tepelnou energii 4 odběratelům do 8 odběrných míst.

Účastník řízení tak zahájil výkon licencované činnosti ve svých provozovnách evid. č. 5 a evid. č. 6 uvedených na licenci č. 310101369 a v rámci vymezených území evid. č. 5 a evid. č. 6 uvedených na licenci č. 320101591 více než rok přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licencí na výrobu a rozvod tepelné energie. S ohledem na skutečnost, že kontrola byla zaměřena na roky 2013 a 2014, správní orgán usuzuje, že účastník řízení vykonává licencovanou činnost nejméně od roku 2013, konkrétně od 1. ledna 2013. Účastník řízení tedy postupoval v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona.

Správní orgán současně poznamenává, že i účastník řízení v rámci svých námitek proti kontrolním zjištěním ze dne 23. září 2014 uznává, že mu vznikla povinnost požádat Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licencí, což také učinil a licence na výrobu a rozvod tepelné energie mu na základě těchto žádostí změny byly.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednání účastníka řízení naplňuje formální znaky 4 správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kdy jednotlivá jednání účastníka řízení správní orgán posuzoval ve vztahu k jednotlivým provozovnám a vymezeným územím. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V posuzovaném případě účastník řízení po tom, co rozšířil počet provozoven a změnil rozsah vymezeného území, zahájil výkon licencované činnosti, aniž by nabylo právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licencí na výrobu a rozvod tepelné energie, kterých je držitelem, resp. aniž by vůbec Úřad požádal o změnu rozhodnutí o udělení těchto licencí. Údaje na licencích, kterých je účastník řízení držitelem, tak neodpovídaly skutečnému stavu. Účastník řízení tak narušil výkon regulace energetických odvětví vykonávanou Úřadem, resp. zájem společnosti na regulaci daného odvětví. Pokud by došlo na energetickém trhu k situaci, že by si každý držitel licence libovolně rozšiřoval počet provozoven, v nichž provádí licencovanou činnost, aniž by mu pro tyto provozovny byla licence udělena, resp. v tomto směru změněna, a nerespektoval by tak roli Úřadu jako regulátora energetického trhu, docházelo by na trhu s energiemi k absolutně neudržitelné situaci. Na účastníka řízení se totiž v kontrolovaných provozovnách nevztahovaly povinnosti, jež plynou ze zákona každému držiteli licence a které jsou stanoveny přísněji, než v případě podnikání na základě udělené volné živnosti, tj. např. povinnosti uvedené v ustanovení § 11 nebo § 76 odst. 4 a 9 energetického zákona. Stejně tak má Úřad omezenější pravomoci co se týče výkonu dozoru podle energetického zákona a hrozí tak zneužití libovůle účastníka řízení, což může vést k poškozování odběratelů, např. neoprávněným přerušením nebo omezením dodávek tepelné energie. Je tedy nesporné, že posuzované protiprávní jednání účastníka řízení má pro energetický trh přinejmenším potencionální negativní následky. S ohledem na výše uvedené a v situaci, kdy účastník řízení rozšířil počet provozoven a změnil rozsah vymezeného území a podnikal v rozporu s licencemi na výrobu a rozvod tepelné energie, aniž by o tom Úřad jakkoliv uvědomil, byla nepochybně materiální stránka trestnosti správních deliktů ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona naplněna.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona.

V neposlední řadě Úřad také upozorňuje na obecnou právní zásadu „*Ignorantia iuris non excusat*“, tedy že „*neznalost zákona neomlouvá*“, která se vztahuje ke skutečnosti, že neznalost nebo případná nevědomost o protiprávním jednání a následcích tohoto jednání nemůže být liberačním důvodem, zbavujícím odpovědnosti za spáchaní správního deliktu či okolností svědčící o nevině pachatele.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení jednal v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona, a tímto svým jednáním se tak dopustil spáchaní 4 správních deliktů ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil 4 správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo

o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovést, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání 4 správních deliktů, a to správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona. Jako nejzávažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy v rozporu s ustanovením § 9 odst. 5 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101369 rozšířil počet provozoven o provozovnu „Plynová kotelna“, nacházející se na adrese Gen. Peřiny 1292/4, 693 01 Hustopeče (evid. č. 6), a nejdříve dne 1. ledna 2013 neoprávněně zahájil výkon licencované činnosti v této provozovně, ač rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, č. j. 07416-27/2014-ERU, nabylo právní moci dne 8. října 2014, a to z důvodu, že dle názoru správního orgánu změna rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie je významnější skutečností pro výkon regulace energetických odvětví vykonávané Úřadem, než tomu je u změny rozhodnutí o udělení licence na rozvod tepelné energie. Zároveň pak účastník řízení prostřednictvím této provozovny dodal odběratelům větší

množství tepelné energie, než prostřednictvím provozovny „Plynová kotelna“, nacházející se na adrese Gen. Peřiny 1296/12, 693 01 Hustopeče (evid. č. 5.)

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, za který Úřad ukládá pokutu. Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty přihlížel Úřad ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v průběhu správního řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem, bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na předkládání objektivních podkladů pro regulační činnost Úřadu. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení nejspíše nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona vycházel správní orgán zejména z délky trvání protiprávního jednání, tj. ze skutečnosti, že následek protiprávního jednání účastníka řízení spočíval v zahájení licencované činnosti před nabytím právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, a to nejdříve od 1. ledna 2013 do 7. října 2014. Protiprávní jednání účastníka řízení tak trvalo více než rok a půl. Tuto dobu je třeba vyhodnotit jako dobu, která závažnost správního deliktu pro svou délku zvyšuje.

Současně je třeba přihlídnout k tomu, že účastník řízení již v průběhu kontroly Úřadu požádal o změnu licence na výrobu tepelné energie. O změně této licence bylo Úřadem v tomto směru již rozhodnuto. Tato okolnost závažnost jednání proto výrazně snižuje.

Obdobně, přihlédne-li správní orgán jako k přitěžující okolnosti, že účastník řízení spáchal zároveň další tři správní delikty dle totožného ustanovení energetického zákona, musí jako polehčující okolnost vyhodnotit skutečnost, že i v tomto případě již došlo ze strany účastníka řízení k odstranění protiprávního stavu.

Správní orgán rovněž musel nutně zohlednit skutečnost, že následek protiprávního jednání účastníka řízení nebyl natolik závažný, když účastník řízení již byl držitelem licence a stát takovému subjektu povolení k podnikání v energetických odvětvích již jednou udělil, byť ne pro kontrolovanou provozovnu. Takové jednání má jistě nižší závažnost, než výkon licencované činnosti zcela bez uděleného povolení k podnikání v energetických odvětvích.

Následek spáchaného správního deliktu pak dle správního orgánu nelze vyhodnotit jako závažný, neboť výkon licencované činnosti výroby a rozvodu tepelné energie byl povolen a nelze tak přímo určit žádný škodlivý následek protiprávního jednání, kromě toho, že stát prostřednictvím Energetického regulačního úřadu nevyslovil s takovou činností souhlas.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. I As 9/2008-133), z níž vyplývá, že „správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí“. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 30 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoli povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany. Uložená pokuta tyto požadavky splňuje.

Úřad se při výměře výše pokuty zabýval všemi polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi. Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. spíše symbolické hodnoty u samotné spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání

právnícké osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly